

Beleplántáljuk-e a gyerekekbe, ami belefér?

Bevonulás a hálaadó szentmisére
Fotó: Lambert Attila

Te Deum az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferencs Gimnáziumban

Van miért hálát adni: *Kocsis Miklós* az iskola tanterületétől kapott és egy országos megmérettetésen szerzett elismeréssel kezdi meg ősszel történelem-orosz szakos bölcsész életét. Itt végzett négy bátyja és jelenleg is frankás öccse révén ezer szállal kötődik a gimnáziumhoz. Mielőtt az alma mater biztonságos falai közül kilép a számára még idegen világba, szüksége van a megerősítésre. *Szedlacsek Zsolt* kiváló tanulmányi és eretségi eredményeinek köszönhetően jó esélyekkel várja orvosi egyetemi felvételét. A nyolcadik osztályt befejezett, ugyancsak jeles tanuló, *Kukucska Máté* örömmel tér haza régi barátaihoz, de már most várja a frankás nyári tábort, ahol újra találkozhat majd osztálytársaival. A tizediket záró *Pollmann Norbert* jó teljesítményéért cserébe a ferences alapítvány támogatásával tanulhat Esztergomban.

Minden évben várva várt nap a Frankában a tanév zárása: ilyenkor mérlegre kerülnek az eredmények, a kudarcok, az erőfeszítések és a mulasztások. A számvetésben diáknak, tanárnak és szülőnek egyaránt segítségére van az igazgatói éwertékelő és a misén elhangzó szentbeszéd.

(Folytatás a 8. oldalon.)

Lapunk
terjesztése
új
helyen

A lapterjesztés
az Új Ember
akciós könyvesboltjába
költözött:

Budapest V. kerület,
Ferenciek tere 7-8.,
Kárpátia-udvar

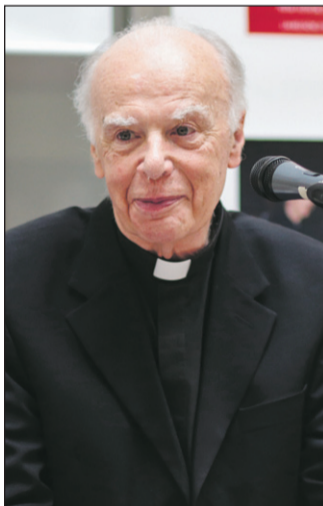
Az új
telefonszámok:
06/1-235-0484
vagy
06/1-235-0485

A jó fa jó gyümölcsöt terem

A nyolcvanéves Lukács Lászlót köszöntötték a Sapientian

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola aulájában köszöntötték egykori diákjai, munkatársai és tisztelői Lukács László piarista szerzetes nyolcvanadik születésnapja alkalmából június 17-én. Az ünneplők között ott volt Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Várszegi Asztrik OSB pannonhalmi főapát és Várnai Jakab OFM, a Sapientia rektora.

Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek maga is Lukács László tanítványa volt a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban. Köszöntője elején korabeli hittanfüzetéből olvasott fel egy rövid részletet. A megidézett órán többek között az ateizmusról, az idealizmusról és az egyház helyzetéről beszélt Lukács tanár úr. „Nagyon szeretném, ha a mai hitoktatás ennyire naprakészen tudna választ adni korunk szellemi áramlataira. Tanár úr úgy magyarázott, hogy azt mindenki megértette. Nem véletlen, hogy az akkori kecskeméti évfolyamokból százötvenen lettek papok, a mi osztályunkból tízen. Ad multos annos” – fejezte be beszédét Babel Balázs érsek.

„Szeretném megköszönni Lukács Lászlónak azt, amit értünk, a közért tett – kezdte ünnepi beszédét Várszegi Asztrik. – »Ne akarj tanító lenni, inkább tanulj azoktól, akik maguk is tanulnak« – idézte az egyik sivatagi atyát a pannonhalmi főapát. – Kedves Tanár Úr! Méltán hívnak téged így, mert valóban az vagy.”

(Folytatás az 5. oldalon.)

„Gyógyítani akarok”

Egy papszentelés előestéje a Mecsek ösvényein

A Pécsi egyházmegyében minden évben zárándoklással készülnek a pap- és diakónusszentelésre. Idén az Új Ember és a Magyar Kurír is képviseltette magát a több mint tíz kilométeres, Mecseknádasdot és Püspökszentlászlót összekötő túrán, amelyet Udvardy György püspök vezetett.

– Az elveszés határán vagytok – szót ránk helytelenítően Almási István, a szigorú túravezető, mi pedig egyszerre szégyelljük el magunkat és könnyebbültünk meg, mert már valóban eltévedtünk, amikor megmentett bennünket. Egy hármas kereszteződéshez érve éppen azon töprengtünk, hogy előre haladjunk tovább, vagy jobbra kanyarodjunk, amikor a balra vezető ösvényen, tőlünk jó tíz méterre észrevettük őt. Mentésünkre legyen mondva, hogy azt hittük, könnyű sétán veszünk részt ma este; Nagy Norbert atya, a kalauzunk és Mecseknádasdra szállítónk is így tájékoztatót. Kollégám szándékban érkezett, és miután egy alattomos útszakaszon bokáig merült a sárba, negyedórán át a kárelhárításra kellett koncentrálnia. Nehéz kaptatókon álltunk helyt, és nem is sétatempóban, mivel túravezetőnk már indulás előtt leszögezte, hogy andalgásnak ezúttal nincs helye. Nem volt könnyű, végül mégis örültünk, hogy részt vettünk a zárándoklalon, mert sokat adott,

lelkel kell megjelenünk, noha életünk kinterhes pillanataiban sem hagy bennünket magunkra, sőt olyankor még inkább a segítségünkre akar lenni.

– 1985-ben részt vettem a Varsó–Częstochowa-zárándoklalon. Azóta zárándok vagyok, mert az élmény életre szóló volt – mondja István az egyetlen rövid pihenő alatt. – A Mecsekben nőttem fel, szeretek túrázni. Örömmel ajánlottam fel a segítségemet körülbelül öt évvel ezelőtt, amikor balesetben elhunyt Eckert József barátunk, aki ennek a zárándoklalon mintegy harminc évvel ezelőtt a kezdeményezője volt.

(Folytatás a 3. oldalon.)

ISSN 0133-1205

16026

9 770133 120548

Partnereink:

SZENT
István
RÁDIÓ ÉS TELEVÍZIÓ

SZENT MÁRTON
TALÁLKOZÓ
IFJÚSÁGI-, CSALÁDI- ÉS ZARÁNDOKNAPOK
2016. JÚLIUS 9-10.

SZOMBATELY, EMLÉKMŰ-DOMB
MINDEN PROGRAM INGYENES!

